

סעודה בטעם כמוס – סיפור לשבת

עודד מזרחי (בשבע, ד' בשבט ה'תשע"ו)

בשנת תשל"ד השתתף רבי ישראל אביחצירא, הבבא סאלי, בסעודה שנערכה לכבודו בבית אחד ממקורביו הנאמנים שהתגורר בבאר שבע. בתוך הסעודה התעניין הבבא סאלי ברבני העיר ודייניה. כאשר שמע שהרב מרדכי אליהו מכהן בעיר כדיין בבית הדין הרבני האזורי, מיהר לשגר שליחים שיביאוהו אל הסעודה.

באו השליחים לבית שבו התגורר הרב אליהו והודיעו לו שהבבא סאלי מזמין לסעודה שהוא עורך עתה בבאר שבע. אולם הרב אליהו, שהיה בתוך שנת האבל אחר פטירת אמו, סירב להזמנה. כאשר הובאה תשובתו בפני הבבא סאלי, הביע את רצונו בפני השליחים שיעשו כל מאמץ להביאו תכף ומיד לסעודה.

שבו השליחים לדירת הרב ומסרו לו את דברי הבבא סאלי, ואף הודיעו לו שאין בכוונתם להרפות ממנו ובכוונתם למלא את רצון הצדיק במסירות נפש. מכיוון שראה הרב אליהו שהשליחים אינם מותירים בידו ברירה, החליט להתלוות אליהם, ובבואו לפני הבבא סאלי יסביר לו מדוע אינו יכול להסב עמו לסעודה.

כאשר נכנס הרב אליהו לסלון הרחב שבו התקיימה הסעודה, מיהר הבבא סאלי למזוג לו כוס עארק והושיבו על ידו. עד מהרה התפתחה ביניהם שיחה בדברי תורה, כאשר הבבא סאלי מפלפל בבקאות בש"ס ובפוסקים ונוחת לעומק הדין והרב אליהו מצטרף בדברי תורה משלו. לאחר מכן התנצל הרב אליהו על כך שלא יוכל להצטרף לסעודה עצמה. הבבא סאלי טען לעומתו שסעודה זו היא בגדר סעודת מצווה, מאחר שהוא מבקש לשמוח בה ולהודות לקדוש ברוך הוא על כל הטוב אשר גמלו.

הרב אליהו נעתר לבקשת הבבא סאלי והצטרף לסעודת המצווה. מעט לפני שסיימו את הסעודה, הופיעו לפתע כמה שוטרים בפתח הבית. הם דרשו לדעת אם הדיין, הרב מרדכי אליהו, נוכח בסעודה. לנוכחים שנבהלו ותמיהו על הופעת השוטרים, סיפרו שאחד מהאנשים האלימים בעיר, שנידון באותו יום בבית הדין ויצא חייב בדינו, יצא למסע נקמה בדיינים שחייבו אותו. הוא הספיק לבקר בביתם של שניים מהדיינים וביזה אותם, תוך שהוא נוקט כלפיהם באלימות פיזית.

על הדיין הראשון שפך שקית מלאה בבוצ ורפש, ואילו בבואו לבית הדיין השני הגדיל לעשות והיכה עד שהלה נזקק לאשפוז רפואי. כיוון שכך, פנו בני משפחות הדיינים למשטרה, וביקשו מהם שילכו להגן על הרב מרדכי אליהו פן יבולע גם לו. כאשר הגיעו אנשי המשטרה לביתו השכור ולא מצאוהו, התעורר החשש שמא פגע בו אותו בריון מסוכן. כל משטרת באר שבע הועמדה על רגליה כדי לאתר את מקום הימצאו של הרב, עד שהגיעו לבית שבו התארח הבבא סאלי. משהתגלו הדברים, חיך הבבא סאלי ואמר: "נו, חכם מרדכי, וכי היכן היה טוב יותר - להיות כאן בשמחה של מצווה או לסבול מאותו אדם אלים?... לכן קראתי לכבודו אל הסעודה כדי להצילו מנזק".

השוטרים המתינו עד לסיום הסעודה, ויצאו עם הרב אליהו ללונתו לביתו. כשהגיעו לקרבת הבית, יצא אותו בריון ממחבואו וניגש לתקוף את הרב אליהו, אלא שהוא נתפס על ידי השוטרים מבלי שהספיק לעולל לרב כל רע.

במשך השנים התוודע הרב אליהו יותר ויותר לבבא סאלי. הוא הכיר את כיסופיו העצומים של הצדיק לביאת המשיח ואת ביטחונו שיזכה לראותו בימי חייו.

יום אחד עלה הבבא סאלי מנתיבות והתאכסן זמן מה בשכונת מטסדורף בירושלים. הוא הזמין את הרב אליהו אליו בבוקר. הרב אליהו הגיע והבבא סאלי ביקש ממנו תחילה לשנות כוס עארק גדולה.

"אני צריך לדון בבית הדין עוד מעט!" טען הרב אליהו, "ואיך אוכל לעשות זאת אחרי כוס עארק?!"

"תשתה! תשתה!" פקד עליו הבבא סאלי כדרכו, שאין הברכות חלות אלא על מאכל ומשקה שטועמים לפני כן.

"אבל בטני ריקה!" טען הרב אליהו, "לא אכלתי עדיין".

"תעשי לו שתי ביצים", ביקש הבבא סאלי מהרבנית.

"הרופא אסר עליי לאכול ביצים", אמר הרב אליהו לרבנית.

"אם הבבא סאלי אמר, אין בעיה!" אמרה הרבנית ושלקה בעבורו שתי ביצים, שאחריהן שתה את כוס העארק.

ואז אמר הבבא סאלי לרב אליהו כממתיק סוד כמוס: "שנינו נזכה לראות את המשיח!"

הרב אליהו שמח על הברכה הכי נפלאה שיכולה להיות. לאחר מכן הלך לבית הדין הגדול בירושלים, ולא רק שלא היה מבולבל בגלל המשקה, אלא אדרבה היה ביישוב הדעת מיוחד.

עברו ימים והרב אליהו בא לבקר את הבבא סאלי בחוליו. הבבא סאלי אמר: "בעוונות הדור צריכים לבוא ייסורים גדולים על עם ישראל. רבים מעמנו עלולים חלילה למות", ואז נאנח ואמר: "אני מוכן ללכת כפרה על עם ישראל מבלי שאראה את המשיח".

הבבא סאלי הלך לעולמו בד' בשבט תשד"מ. הרב מרדכי אליהו הלך לעולמו 26 שנים אחריו. זכותם תגן עלינו שנזכה לביאת המשיח במהרה בימינו.

על פי הספר 'אביר יעקב' מאת חנוך ריגל ושיחה של הרב אליהו זצ"ל